

Oikeustapauskokoelma

Asia C-3/16

Lucio Cesare Aquino
vastaan
Belgian valtio

(hof van beroep te Brusselin esittämä ennakkoratkaisupyyntö)

Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin oikeus – Yksityisten oikeudet – Tilanne, jossa tuomioistuin on loukannut yksityisten oikeuksia – Ennakkoratkaisukysymykset – Asian saattaminen unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi – Kansallinen tuomioistuin, joka käsittelee asian ylimpänä oikeusasteena

Tiivistelmä – Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 15.3.2017

1. *Ennakkoratkaisukysymykset – Asian saattaminen unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi – Tulkintaa koskevat kysymykset – Velvollisuus ennakkoratkaisupyyntöä esittämiseen – Tuomioistuin, jonka ratkaisuun saa kansallisen lainsäädännön mukaan hakea muutosta – Tällaisen velvollisuuden puuttuminen – Sillä, että valitusta ei tutkita, koska valittaja on luopunut valituksesta, ei ole merkitystä*

(SEUT 267 artiklan kolmas kohta)

2. *Ennakkoratkaisukysymykset – Asian saattaminen yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi – Tulkintaa koskevat kysymykset – Velvollisuus ennakkoratkaisupyyntöä esittämiseen – Kassaatiovalituksen tutkimatta jättäminen kyseisessä tuomioistuimessa käytävään menettelyyn liittyvien tutkimatta jättämistä koskevien perusteiden vuoksi – Tällaisen velvollisuuden puuttuminen – Vastaavuusperiaatteen ja tehokkuusperiaatteen noudattaminen*

(SEUT 267 artiklan kolmas kohta)

1. SEUT 267 artiklan kolmatta kohtaa on tulkittava siten, että tuomioistuimen, jonka ratkaisuihin saa kansallisen lainsäädännön mukaan hakea muutosta, ei voida katsoa olevan ylimpänä oikeusasteena toimiva tuomioistuin siinä tapauksessa, että sen antamasta ratkaisusta tehtyä kassaatiovalitusta ei ole tutkittu siksi, että valittaja on luopunut valituksestaan.

Kuten unionin tuomioistuin on jo useaan otteeseen todennut, asian ylimpänä oikeusasteena käsittelevä tuomioistuin on määritelmän mukaan viimeinen oikeusaste, jossa yksityiset voivat vedota niihin oikeuksiin, jotka heille unionin oikeudessa myönnetään. Ylimmän oikeusasteen tuomioistuinten tehtävänä on varmistaa oikeussäntöjen yhdenmukainen tulkinta kansallisella tasolla (ks. vastaavasti tuomio 30.9.2003, Köbler, C-224/01, EU:C:2003:513, 34 kohta ja tuomio 13.6.2006, Traghetti del Mediterraneo, C-173/03, EU:C:2006:391, 31 kohta).

Tästä seuraa, että Raad voor Vreemdelingenbetwistingenin (ulkomaalaisasioita käsittelevä hallintotuomioistuin) ei voida katsoa toimivan ylimpänä oikeusasteena, koska sen päätöksiä valvoo ylempi oikeusaste, jossa yksityiset voivat vedota niille unionin oikeudessa myönnettyihin oikeuksiin.

Näin ollen sen ratkaisut eivät ole sellaisen SEUT 267 artiklan kolmannessa kohdassa tarkoitetun kansallisen tuomioistuimen ratkaisuja, jonka ratkaisuihin ei kansallisen lainsäädännön mukaan saa hakea muutosta.

Se seikka, että kassaatiomenettelystä Raad van Statessa 30.11.2006 annetun kuninkaan päätöksen 18 §:n säännösten nojalla valittajan, joka on tehnyt kassaatiovalituksen Raad voor Vreemdelingenbetwistingenin ratkaisusta, katsotaan kumoamattoman oletettaman mukaisesti luopuneen valituksesta, mikäli valittaja ei ole pyytänyt menettelyn jatkamista 30 päivän kuluessa päivästä, jona hänelle on annettu tieto esittelijän esittelymuistiosta, jossa katsotaan, että valitus on jätettävä tutkimatta tai että se on hylättävä, on vailla merkitystä siihen seikkaan nähden, että Raad voor Vreemdelingenbetwistingenin ratkaisut voidaan riitauttaa ylemmässä oikeusasteessa ja että ne on siis tehnyt tuomioistuin, joka ei toimi ylimpänä oikeusasteena.

(ks. 34 ja 36–38 kohta sekä tuomiolauselman 1 kohta)

2. SEUT 267 artiklan kolmatta kohtaa on tulkittava siten, että ylimpänä oikeusasteena toimiva tuomioistuin voi jättää esittämättä unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisukysymyksen silloin, kun kassaatiovalitus on jätetty tutkimatta tässä tuomioistuimessa käytävään menettelyyn liittyvien tutkimatta jättämistä koskevien perusteiden vuoksi, sillä edellytyksellä, että vastaavuusperiaatetta ja tehokkuusperiaatetta noudatetaan.

Tästä on huomautettava aluksi, että jos kansallisen tuomioistuimen ratkaisuihin ei saada hakea muutosta, kyseisellä tuomioistuimella on lähtökohtaisesti velvollisuus saattaa asia unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi SEUT 267 artiklan kolmannessa kohdassa tarkoitettuun tavoin, jos siinä on esitetty EUT-sopimuksen tulkintaa koskeva kysymys (tuomio 18.7.2013, Consiglio Nazionale dei Geologi, C-136/12, EU:C:2013:489, 25 kohta).

SEUT 267 artiklan toisen kohdan ja SEUT 267 artiklan kolmannen kohdan välisestä suhteesta seuraa, että SEUT 267 artiklan kolmannessa kohdassa mainituilla tuomioistuimilla on sama harkintavalta kuin muillakin kansallisilla tuomioistuimilla, kun ne tutkivat, onko unionin oikeutta koskeva kysymys ratkaistava, jotta ne voisivat antaa päätöksen. Näiden tuomioistuinten ei näin ollen tarvitse pyytää ennakkoratkaisua unionin oikeutta koskevaan tulkintakysymykseen, jos kysymyksellä ei ole merkitystä eli jos vastaus tähän kysymykseen, olipa vastaus mikä tahansa, ei voisi mitenkään vaikuttaa asian ratkaisuun (tuomio 18.7.2013, Consiglio Nazionale dei Geologi, C-136/12, EU:C:2013:489, 26 kohta).

Näin ollen tilanteessa, jossa SEUT 267 artiklan kolmannessa kohdassa tarkoitettussa tuomioistuimessa esitetyt perusteet on kyseessä olevan jäsenvaltion menettelysääntöjen nojalla jätettävä tutkimatta, ennakkoratkaisupyynnön ei voida katsoa olevan tarpeellinen ja merkityksellinen sen kannalta, että kyseinen tuomioistuin voi antaa ratkaisunsa.

(ks. 42–44 ja 56 kohta sekä tuomiolauselman 3 kohta)